

ske Undersaatter og henhørende under dansk Myndighed. Nu er det, jeg gerne vilde vide, om det er Meningen med denne Lov at ramme Danske, som i kortere eller længere Tid have opholdt sig uden for Danmark og navnlig i det Land, som kommer i Krig, lad os altsaa f. Eks. sige danske Undersaatter, der have boet i de forenede nordamerikanske Fristater i nogen Tid. Saa udbryder der en Krig mellem Amerika og Spanien, og den paagældende Danske, der befinder sig vel i Amerika, og synes, han skylder det Land at gøre, hvad han kan for det, lader sig hverve og træder ind i de amerikanske Stridskræfter. Rammes han saa af denne Lov? Eller vil man sige: Man kan nok kalde ham dansk og maaske ogsaa kalde ham dansk Statsborger, for saa vidt som han, hvis han vender tilbage til Danmark, har alle sine Statsborgerrettigheder, men har han virkelig bosat sig i de forenede Stater, saa er han ikke dansk Undersaat, og hvis han gaar hen og tager Tjeneste i den amerikanske Krigsmagt, saa rammer denne Lov ham ikke. Jeg antager, at det sidste er Meningen, for det vilde dog være lidt mærkværdigt, om vi vilde sidde og give en Lov her, hvorved en saadan Person, der dog i Virkeligheden er uden for den danske Lovgivningsmagts Omraade, skulde kunne gøre sig skyldig i en strafbar Handling ved at gøre en Ting, som maaske er overmaade prisværdig og ros værdig fra hans Side, og som han anser det for sin højeste Pligt at gøre.

Jeg er ligeledes enig med den ærede sidste Taler i, at da Krigen brød ud mellem de forenede Stater og Spanien, kunde der under Hensyn til vor mangelfulde Lovgivning være Anledning til at give disse Regler især af Hensyn til vore dansk-vestindiske Øer, og at det var en forsigtig Varetagelse af Neutraliteten, at den meget ærede Justitsminister foranledigede, at disse Bestemmelser emanerede som en foreløbig Lov. Danmark kan aldrig være forsigtig nok i Krigstilfælde mellem store Magter. Jeg skal imidlertid tillade mig yderligere at pointere dette Begreb Undersaatter, fordi det ogsaa kom frem netop under Krigen mellem Nordamerika og Spanien i en Konflikt mellem Guvernøren i Vestindien og den amerikanske Konsul paa St. Thomas. Der opstod da — jeg bemærker, at Loven gjaldt for Vestindien den Gang — det Spørgsmaal: er en saadan Konsul, en fremmed Konsul, dansk Undersaat? Hvis han giver sig til at forsyne amerikanske Skibe med Kul eller andet af

det, man kalder Krigskontrebande — jeg forudsætter, at Kul er Krigskontrebande — er han saa ikke dansk Undersaat, og vil han i saa Fald falde ind under denne Lov? Har han gjort Brud paa Loven, hvis han vil forsyne de amerikanske Skibe med Kul? Jeg berører dette, fordi det forekommer mig noget besynderligt, at der efter de Meddelelser, der ere komne frem for Offentligheden, ja, for hele Verden, kan man sige, om den Konflikt, der dog vel har fundet Sted mellem Guvernør Hedemann paa St. Thomas og den amerikanske Konsul, ikke fra det høje Ministeriums Side, fra Udenrigsministeriets eller Justitsministeriets, er meddelt Offentligheden, herhjemme det mindste om, hvad der ligger til Grund for, hvad der blev meddelt i Bladene. De Herrer ville erindre, at ifølge et Ritzau-Telegram af 12te Juli skal et Blad i New York ved Navn „Evening Journal“ have ladet sig telegrafere fra St. Thomas, at Guvernør Hedemann havde forbudt den amerikanske Konsul der paa Stedet ved Navn van Home at udlevere Kuloplæg til de amerikanske Krigsskibe, og hvis de forenede Stater til Trods derfor forsøgte paa at fjerne Kulene fra Øen, vilde den ved Øerne stationerede danske Orlogskrydser forhindre det — det var Fregatten „St. Thomas“, ogsaa kaldet den skrællede Vandmelon, der skulde skyde paa Amerikanerne. Og der siges saa, at da den amerikanske Konsul ikke lod sig imponere deraf, skal Guvernør Hedemann have truet med at ville foranledige, at de tyske, franske og italienske Krigsskibe i Havnen fyrede paa Amerikanerne. Jeg tror ikke et Øjeblik paa, at det er gaaet saaledes til, som „Evening Journal“ har meddelt, men det tør dog antages, at der ligger noget til Grund, og hvis altsaa Guvernør Hedemann i en saa udsat Situation som den, hvori vore dansk-vestindiske Øer ere, hvor han har et lille Krigsskib til sin Raadighed, og Farvandet udenfor sværmer med store amerikanske Krydsere, har truet med at skyde paa de amerikanske Krigsskibe, og paa en saa brysk Maade søgt at hævde Neutraliteten, saa siger jeg, at saa stemmer det overmaade lidt med den prisværdige Forsigtighed, som den højtærede Justitsminister og Udenrigsministeren have vist ved at ville slaa disse Neutralitetsregler fast. Jeg har ikke set nogen som helst officiel eller officios Meddelelse fra den høje Regering derom. Det eneste, jeg har set, er en Notits i „Berlingske Tidende“ Dagen efter, at dette Telegram var kommet, som aabenbart ikke